

RZECZYWISTOŚĆ MEDIALNA DZIECI PRZEDSZKOLNYCH

STRESZCZENIE

Przedmiotem podjętych badań jest wiedza na temat konstruowania rzeczywistości medialnej przez dzieci przedszkolne. Rozprawa doktorska została skoncentrowana wokół zagadnień mających na celu poznanie i opisanie elementów mających wpływ na konstruowanie medialnego świata najmłodszych. Wybór tematu został podyktowany potrzebą poznania tej rzeczywistości z punktów widzenia: dzieci, rodziców i nauczycieli. Media i nowoczesne technologie są od dawna najważniejszymi środowiskami wychowawczymi, co spowodowało, że rola mediów w życiu dziecka jest znacząca. Przyjęto analizowanie przedmiotu badań w trzech obszarach: 1) kompetencji dzieci w zakresie korzystania z narzędzi medialnych, świadomości zagrożeń medialnych oraz przestrzegania bądź nieprzestrzegania zasad bezpiecznego korzystania z mediów; 2) wykorzystywania narzędzi medialnych w zabawie oraz w procesie uczenia się dziecka w wieku przedszkolnym; 3) możliwości dostępu i wykorzystania narzędzi medialnych, dostępnych dla małego dziecka.

W poszukiwaniach badawczych starano się ustalić związki między faktami naukowymi i powiązania tych faktów w nowe teorie naukowe, które dotyczą dotychczasowego dorobku naukowego w zakresie literatury przedmiotu oraz konstruktów poznawczego i teoretycznego modelu. Uwzględniono: charakterystykę społeczeństwa medialnego; proces uczenia się z perspektywy konstruktywizmu (podkreślając tym samym rolę zabawy w procesie uczenia się; rozwój dziecka przedszkolnego, biorąc pod uwagę kompetencje kluczowe w tym wieku rozwojowym); szeroko pojętą pedagogizację medialną środowiska (w którym rozwija się dziecko, instytucję przedszkolną a także występujące zagrożenia medialne a tym samym edukację medialną).

Przyjęty cel dysertacji dotyczy poznania praktyki edukacyjnej kształtującej rzeczywistość medialną dzieci przedszkolnych. Zakłada poznanie: 1) rzeczywistości medialnej dzieci w zakresie stosowanych narzędzi medialnych; 2) kompetencji medialnych dzieci przedszkolnych; 3) rzeczywistości medialnej dzieci w obszarze uczenia się za pośrednictwem mediów a także 4) związku pomiędzy opinią dzieci a spostrzeżeniami rodziców na temat stosowania narzędzi medialnych.

Przeprowadzone badania, wnioski końcowe i uogólnienia skoncentrowane zostały na rzeczywistości medialnej dzieci przedszkolnych. W podsumowaniu sformułowano wnioski i rekomendacje dla praktyki edukacyjnej – adresowane do rodziców i nauczycieli, odnoszące

się do szeroko pojętej profilaktyki medialnej. Powstawaniu niniejszego opracowania autorce towarzyszyła świadomość, że praca nie stanowi wyczerpania tematyki podjętej w dysertacji, a także głębokie przekonanie o zasadności kontynuacji działań związanych z nowymi technologiami w życiu małych dzieci.